

Zaļās dārza telpas

Ģimenei vismīļākā pulcēšanās vieta ir terase. Šeit tiek uzņemti draugi, rīkotas svētdienas pusdienas vai omulīgi pavadītas vakarstundas, mīlojoties ar turpat augošajām vīnogām. Terasa iekārtota arī vairākas ūdenskrātuvītes. Akācija pie terases jau izaugusi krietni liela. Dārza saimniece ir priecīga, ka toreiz paklausījusi dārzniekam un iestādījusi šo koku, nevis osi. Tiesa, tagad gan jāraugās, lai akācijas augšanas prieku mazliet ierobežotu, citādi tās saknes var sākt bojāt dzīvojamās mājas pamatus.

Terase savieno māju ar dārzu. Vasarā terases durvis vienmēr ir vaļā, un zem akācijas lielās lapotnes virtuves smaržas sajaucas ar putnu čivināšanu. No šejienes redzams skaistais apaļais mauriņš, ko ieskauj mugurenes un ābeles. Ģimenei liekas, ka visskaistāk šeit ir pavasarī un vasaras sākumā, kad zied puķes un augļu koki. Vēlāk viss sazaļo, veidojas ēnainas oāzes, dažviet izskatās gluži kā džungļos.

Zāliena kreisajā pusē atrodas ceriņkrūmu ieskauda *zaļā istaba*. Tās *grīdas segumam* izmantota grants. Puķu dobēs aug rāceņu kurpītes, sudrabortā guntiņa un Bizantijas sārmene. Šeit iestādīts arī pilādzis. Sākumā te bija paredzēts veidot lapeni – mazu, nomaļu stūrīti aiz ceriņkrūmiem, kur netraucēti varētu baudīt mieru un iemalkot vīnu. Vieta tika iekārtota,

Dārzu izdaiļo ne tikai augi, bet arī ūdens mirdzums un skaisti puķpodi, kas izvietoti starp prasmīgi veidotajām bukšu bumbām, mīkstajiem rasaskrēsliņiem, hēbēm, sirdslapu bergēnijām un dažādām zālveida ziemcietēm.

Dārzā dominē maīgas pasteļkrāsas. Baltais rododendrs izceļas uz dažādu toņu zaļā fona.